Dispozitivul hotărârii a fost pronunţat în şedinţă publică la data de 13 decembrie 2024
Cererea de eliberare a hotărârii motivate a fost depusă la data de 13 decembrie 2024
Hotărârea motivată a fost întocmită la 06 februarie 2025
Dosarul nr. 2-17381/21
2-20155819-12-3-10122020-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

13 decembrie 2024 mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
În componenţă:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Ecaterina Silivestru
Grefier Alexandra Danilova, Victoria Sîrbu

judecînd în şedinţă judiciară în procedură contencioasă la cererea de chemare în judecată a lui Simion Beglița către ÎM Infocom privind obligarea examinării cererii prealabile, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 10 decembrie 2020, Simion Beglița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom”, solicitând obligarea acesteia la examinarea cererii prealabile și la încasarea prejudiciului moral, precum și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Simion Beglița a menționat că se află într-un litigiu judiciar cu S.A. „Termoelectrica”, care a fost examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, sub nr. 2-2515/2008, și la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, sub nr. 2-25820/2019, referitor la încasarea datoriilor de la consumatorul Simion Beglița, domiciliat pe strada *****, pentru furnizarea de căldură și prepararea apei calde de către S.A. „Termoelectrica”.
3. Prin decizia nr. 2a-1613/20 din 16 septembrie 2020, Curtea de Apel Chișinău a menționat că: „la materialele dosarului lipsesc careva facturi pentru perioada 2008 – 2010, care să demonstreze că în perioada de până la efectuarea calculului achitat pe energia termică, apelantul nu avea careva datorii față de prestatorul de servicii (pagina 8 a deciziei).
4. Astfel, pentru a-și apăra drepturile constituționale, la data de 21 octombrie 2020 și 30 octombrie 2020 a sesizat „Infocom” cu cereri privind accesul la informațiile referitoare la perioada 2008-2010, în legătură cu consumatorul Simion Beglița și S.A. „Termoelectrica”. La data de 11 noiembrie 2020, „Infocom” a refuzat eliberarea acestor informații, invocând un motiv neîntemeiat, fapt care a determinat reclamantul să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată.
5. Reclamantul susține că refuzul „Infocom” i-a provocat un prejudiciu material și moral indirect, în valoare de 7 777,81 lei, echivalentul prețului acțiunii civile nr. 2-25820/19.
6. În temeiul articolelor 7, 9, 19, 20, 115, 189, 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, articolelor 166-167 din Codul de procedură civilă, Simion Beglița solicită obligarea Întreprinderii Municipale „Infocom” să soluționeze cererea prealabilă nr. B-132 din 30

octombrie 2020 conform cerințelor ei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei din contul Întreprinderii Municipale „Infocom”.
7. În ședința de judecată reclamantul Simion Beglița a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.
8. Reprezentantul pârâtei Întreprinderea Municipală „Infocom”, Viorel Șaban, în ședința de judecată a solicitat respingerea cerințelor reclamantului ca fiind neîntemeiate, nefondate și lipsite de suport juridic.
9. Astfel, „Infocom” ca răspuns la cererea din 21 octombrie 2020 cu nr. B-382, cât și la cererea prealabilă adresată de reclamant, a menționat că este în imposibilitate de a prezenta informația respectivă din cauza că serverul, în care a fost arhivată informația pentru perioada anterioară anului 2015 este defect și Î.M. INFOCOM nu dispune de mijloace financiare pentru repararea acestuia. Iar Legea privind accesul la informație în alin.2 prevede în mod expres, că nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangențială cu raporturile, enumerate în alineatul (1) al aceluiași articol și se referă la: a) colectarea, prelucrarea, depozitarea și garantarea integrității informațiilor; b) prezentarea obligatorie a informațiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităților publice, instituțiilor publice.
10. Conform Statutului Întreprinderii, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/19-8 din 26 mai 2020, Î.M. „Infocom” este persoană juridică care desfășoară activitate de întreprinzător, (fiind centru de calcul) prestează servicii de prelucrare a informației pentru toți prestatorii de servicii locativ-comunale - S.A. Apă-Canal Chișinău, Regia Autosalubritate, Î.M.S. Liftservice, Î.S. Radiocomunicații, gestionării fondului locativ, cu diverse forme de proprietate: întreprinderi municipale (ÎMGFL), cooperative (CCL), asociații ale proprietarilor de locuințe privatizate (APLP), blocuri departamentale și poartă răspundere doar numai de un calcul aritmetic.
11. De altfel, conform informației deținute de Î.M. „Infocom”, în perioada ianuarie 2015-aprilie 2017, datoria deținută de reclamant și cu care a fost transferat spre calculare către S.R.L. „InfoBon” în aprilie 2017 este de 3090.62 lei. Iar suma solicitată de S.A. „Termoelectrica” prin Hotărârea din 06 aprilie 2020 (prezentată de Reclamant) este până în 2019, fără a fi indicată perioada de calcul, însă consideră că instanța nu putea depăși termenul de prescripție de 3 ani.
12. Ținând cont de defecțiunea serverului, de interesele persoanelor fizice, juridice, precum și de termenul legal de prescripție, Î.M. INFOCOM în data de 15 iunie 2020 cu nr. 048A-t a emis ordinul privind arhivarea informației, întocmit în baza procesului-verbal nr. 1 al ședinței operative din 07 iunie 2020.

Aprecierea instanței de judecată.

13. Audiind opiniile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și obiecțiile pârâtei expuse în referință, în raport cu probatoriul cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată consideră necesar a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.
14. În conformitate cu articolul 20 din Constituția RM din 29 iulie 1994, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

15. În corespundere cu articolul 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă , orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
16. Conform articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Potrivit articolului 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces. În conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.
17. În temeiul articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Conform articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
18. În conformitate cu articolul 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice. Conform articolului 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bunăcredință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Bunac redință se prezumă până la proba contrară.
19. În ședința de judecată sa constatat că, reclamantul Simion Beglița, prin cererea din nr. B-382 din 21 octombrie 2020, a solicitat Întreprinderii Municipale „Infocom”, informații cu privire la calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale pentru perioada 2008-2010, în legătură cu consumatorul Simion Beglița și S.A. „Termoelectrica”. Prin răspunsul nr. 2156 din 22 octombrie 2020, Î.M. „Infocom” a comunicat că informația solicitată de Simion Beglița nu poate fi prezentată, din motiv că posibilitățile tehnice ale întreprinderii permit eliberarea informației doar din anul 2015 (f.d. 16).
20. Instanţa de judecată reține, că la data de 30 octombrie 2020, reclamantul Simion Beglița s-a adresat cu cerere prelabilă către Întreprinderea Municipală „Infocom” (f.d. 17). Coform răspunsului Întreprinderii Municipale „Infocom”, nr. 2793 din 11 noiembrie 2020, s-a comunicat că informația cu privire la sumele calculate și cele achitate pentru perioada de până în anul 2015, nu este distrusă, ci se păstrează pe un server, care la moment necesită lucrări de reparație (profilaxie), iar întreprinderea nu are acces la informația solicitată (f.d. 18).
21. În conformitate cu articolul 1 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată, abrogată la data de 08 ianuarie 2024), (1) Prezenta lege reglementează: a) raporturile dintre furnizorul de informaţii şi persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare şi realizare a dreptului constituţional de acces la informaţie; b) principiile, condiţiile, căile şi modul de realizare a accesului la

informaţiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informaţii; d) drepturile solicitanţilor informaţiei; e) obligaţiile furnizorilor de informaţii în procesul asigurării accesului la informaţiile oficiale; f) modalitatea apărării dreptului de acces la informaţie. (2) Nu constituie obiect al prezente legi raporturile care au legătură tangențială cu raporturile enumerate în alineatul (1) al aceluiași articol și se referă la: a) colectarea, prelucrarea, depozitarea și garantarea integrității informațiilor; b) prezentarea obligatorie a informațiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităților publice, instituțiilor publice.

22. Conform articolului 5 alin. (2) din Legea privind accesul la informaţie, subiecţi ai prezentei legi sînt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt: a) autorităţile publice centrale şi locale autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de a) autorităţile publice centrale şi locale autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, socialculturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale.

23. Instanţa de judecată reține că, conform Statutului Întreprinderii municipale „Infocom”, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/19-8 din 26 mai 2020, Î.M. „Infocom” este persoană juridică, care desfășoară activitate de întreprinzător, (fiind centru de calcul) prestează servicii de prelucrare a informației pentru toți prestatorii de servicii locative-comunale - S.A. Apă-Canal Chișinău, Regia Autosalubritate, Î.M.S. Liftservice, Î.S. Radiocomunicații, gestionării fondului locativ, cu diverse forme de proprietate: întreprinderi municipale (ÎMGFL), cooperative (CCL), asociații ale proprietarilor de locuințe privatizate (APLP), blocuri departamentale și poartă răspundere doar numai de un calcul arithmetic (f.d. 29-30).

24. În acest context, instanța de judecată reiterează, că pârâta Î.M. „Infocom”, prin răspunsul nr. 2793 din 11 noiembrie 2020, a respectat termenul legal de a furniza un răspuns la cererea prealabilă.

25. Prin urmare, instanța relevă că, Î.M. „Infocom” și-a exercitat în conformitate cu competenţele care îi revin, obligația să asigure informarea activă, corectă și la timp a reclamantului Simion Beglița.

26. Având în vedere cele expuse anterior, examinând temeiurile invocate de reclamantul Simion Beglița pentru admiterea acțiunii și coroborându-le cu contraargumentele prezentate de pârât pentru respingerea acesteia, instanța nu a identificat un temei juridic care să justifice admiterea acțiunii, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă.

27. Subsecvent, fiind constatată netemeinicia cerinței privind obligarea Î.M. „Infocom” la examinarea cererii prealabile, cerințele auxiliare privind încasarea prejudiciului moral, precum și cele referitoare la cheltuielile de judecată, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate, urmând a purta soarta cerinței de bază.

28. În consecință, instanța de judecată conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către reclamant, sunt vădit lipsite de suport juridic, ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.
29. Instanța nu se expune asupra tururor argumentelor invocate în speță, dar numai asupra aspectelor decisive pentru soluționarea justă a cauzei, după cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene (cauza Gard Ruiz vs Spania, 21.01.1999; patag.26; cauza Moreira Fereira vs Portugalia, 11.07.2017, parag.84,98).
30. Având în vedere cele relatate supra raportate la prevederile legale menționate, instanța consideră necesar a respinge cererea de chemare în judecată a lui Simion Beglița împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom", privind obligarea acesteia la examinarea cererii prealabile și la încasarea prejudiciului moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

În baza celor expuse, conducîndu-se de art.238-241, 279-280, art.281-285 din CPC, instanţa de judecata,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată a lui Simion Beglița către ÎM Infocom privind obligarea examinării cererii prealabile, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Centru).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Ecaterina Silivestru